

Sygn. akt IV CSK 530/13

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku Przedsiębiorstwa [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

przy uczestnictwie M. L. i Skarbu Państwa - Starosty L.

o zasiedzenie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 7 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w W.

z dnia 14 lutego 2013 r., sygn. akt I Ca [...],

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

II. oddala wnioski uczestników o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Przedsiębiorstwo [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L. wniósł od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 14 lutego 2013 r., wydanego w sprawie o stwierdzenia nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu, skargę kasacyjną, opierając ją na podstawie naruszenia zarówno przepisów prawa materialnego - art. 352 § 1 w zw. z art. 292 oraz art. 305¹ i 305⁴ k.c., a ponadto art. 176 § 1 k.c. i art. 9 ustawy z dnia 27 maja 1990 r. - przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz.U. Nr 32, poz. 191 ze zm.) w zw. z art. 305⁴ i 352 § 1 k.c. oraz art. 172 § 1, art. 7 i 176 § 1 w zw. z art. 285, 292 i 305⁴ k.c., jak i prawa procesowego, t.j. art. 234 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 7 k.c. Skarżący uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania potrzebą wykładni przepisów art. 352 § 1 w zw. z art. 292 oraz art. 305¹ i 305⁴ k.c., a także art. 176 § 1 w zw. z art. 292 i 305⁴ k.c. oraz art. 9 powołanej ustawy z dnia 27 maja 1990 r., a ponadto występującymi na tle tych przepisów istotnymi zagadnieniami prawnymi, które przedstawił w formie dwóch pytań.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje w wyniku oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Skarżący wadliwie powołał się na dwie spośród tych przyczyn łącznie, przedstawiając w celu ich wykazania wspólną argumentację prawną.

Choć wnioskodawca twierdził, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., zagadnienia takiego nie przedstawił.

Postawione w skardze pytania stanowią jedynie wyraz jego wątpliwości, co do trafności stanowiska zajętego przez Sąd drugiej instancji oraz co do sposobu rozstrzygnięcia sprawy, a udzielenie na nie odpowiedzi byłoby równoznaczne z rozpoznaniem podstaw skargi. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący uzasadnił w sposób właściwy dla uzasadnienia jej podstaw. Nie zawiera on żadnych argumentów prawnych, które mogłyby wskazywać, że w sprawie występuje istotny, abstrakcyjny problem prawny budzący poważne wątpliwości. Jednocześnie rozbieżności w orzecznictwie sądów, na które skarżący się powołał w ramach pierwszego pytania, nie pozostają z nim w związku. Wskazana rozbieżność - wbrew założeniu wnioskodawcy - nie odnosi się bowiem do sytuacji, gdy urządzenia przesyłowe były w budowie bądź ich budowa była planowana w przyszłości, lecz do sytuacji, gdy znajdowały się już one na nieruchomości, której dotyczył wniosek o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu.

Skarżący nie wykazał także, że zachodzi potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni powołanych w skardze przepisów prawa, a zatem przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Wnioskodawca nie zaprezentował bowiem argumentów prawnych, które mogłyby wskazywać, że przepisy te w kontekście postawionych w skardze pytań budzą poważne wątpliwości, a powoływane rozbieżności w orzecznictwie sądów nie dotyczą sytuacji, która wystąpiła w sprawie.

Ponadto całość wywodów skarżącego pozostaje oderwana od podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia. Skarżący pomija, że - jak ustalił Sąd - posadowienie urządzeń przesyłowych na nieruchomości, której dotyczył jego wniosek, nastąpiło przed dniem uznanym przez Sąd za dzień objęcia jej w posiadanie przy przyjęciu najkorzystniejszego dla niego wariantu, a jednocześnie, iż brak jest ustaleń, kiedy na tej nieruchomości rozpoczęła się budowa tych urządzeń.

Wobec niestwierdzenia przyczyn przyjęcia skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz uczestniczki postępowania M. L. zawarty w odpowiedzi na skargę nie został

uwzględniony, jako złożony po terminie, a zatem bezskutecznie (art. 398⁷ § 1 w zw. z art. 167 k.p.c.).

Zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz uczestnika Skarbu Państwa - Starosty L. zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa nie został uwzględniony wobec powiązania go z wnioskiem o przyjęcie skargi do rozpoznania.

aw

db